

C/2024/2056

18.3.2024

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2024 r. – Deutsche Umwelthilfe/Komisja

(Sprawa T-50/24)

(C/2024/2056)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe eV (Hannover, Niemcy) (przedstawiciele: R. Klinger i C. Douhaire, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares(2023)8214217 z dnia 1 grudnia 2023 r., którą Komisja oddaliła wniosek skarżącej o przeprowadzenie kontroli wewnętrznej rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/918 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim przedłuża ono okres zatwierdzenia substancji S-metolachlor;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ⁽²⁾ poprzez błędne stwierdzenie, że należy założyć, iż zatwierdzenie wygaśnie przed wydaniem decyzji w przedmiocie wniosku o jego odnowienie

Mając na uwadze etap, na jakim znajduje się postępowanie w przedmiocie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej, przy wydaniu rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/918 i przy przeprowadzaniu kontroli tego środka strona pozwana nie powinna była przyjąć, że przed tą datą nie zostanie podjęta decyzja o odnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej S-metolachlor.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2007 poprzez błędne stwierdzenie, iż należy założyć, że przyczyny wygaśnięcia zatwierdzenia przed jego odnowieniem są poza kontrolą występującego z wnioskiem producenta

Poprzez zbyt późne przedłożenie uzupełniającej dokumentacji i dostarczenie niekompletnych informacji, które nie pozwalały na dokonanie decydującej oceny ryzyka, występujący z wnioskiem producent przyczynił się do przedłużenia postępowania w przedmiocie kontroli zatwierdzenia substancji czynnej.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z celem polegającym na zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony i zasadą ostrożności poprzez błędną wykładnię tego przepisu, w myśl której nie przyznaje on żadnego zakresu uznania i nawet w przypadku istnienia wskazówek co do nieakceptowalnych lub szkodliwych skutków ważność zatwierdzenia należy przedłużyć

Wykładnia art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w myśl której przepis ten nie przyznaje Komisji żadnego zakresu uznania, w ramach którego, odmawiając przedłużenia zatwierdzenia, Komisja może i powinna wziąć pod uwagę zagrożenia dla środowiska i zdrowia, jest także sprzeczna z nadrzędnym celem, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony, z zasadą ostrożności i z systematyką rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/918 z dnia 4 maja 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: aklonifen, ametoktradyna, beflubutamid, bentiowalikarb, boskalid, kaptan, kletodym, cykloksydym, cyflumetofen, dazomet, diklofop, dimetomorf, etefon, fenazachina, fluopikolid, fluoksastrobina, fluorchloridon, folpet, formetanat, wirus polihedrozy jądrowej Helicoverpa armigera, hymeksazol, kwas indolilo-3-masłowy, mandipropamid, metalaksyl, metaldehyd, metam, metazachlor, metrybuzyna, milbemektyna, paklobutrazol, penoksulam, fenmedifam, pirymifos metylu, propamokarb, prochinazyd, protiokonazol, S-metolachlor, wirus polihedrozy jądrowej Spodoptera littoralis, Trichoderma asperellum szczep T34 i Trichoderma atroviride szczep I-1237 (Dz.U. 2023, L 119, s. 160).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z celem polegającym na zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony i zasadą ostrożności ze względu na długość całkowitego okresu przedłużenia zatwierdzenia

W każdym wypadku systematyczne przedłużanie o kilka lat, które ostatecznie sprowadzałoby się do odnowienia wygasłego zatwierdzenia na długi okres stoi w sprzeczności z celem ochrony i zasadą ostrożności.

5. Zarzut piąty: naruszenie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez przedłużenie zatwierdzenia o zbyt długi okres.

Przewidziany w rozporządzeniu (UE) 2023/918 okres przedłużenia wykracza poza okres, który jest niezbędny do ukończenia postępowania.

6. Zarzut szósty: naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE i z art. 41 ust. 2 lit c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
-